

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

IPÓS BENDRIJŪ TEISINGUMO TEISMAS
IRÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPELAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Mediji in informacije

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 69/06

7. september 2006

Sklepni predlogi generalne pravobranilke v zadevah C-284/04 in C-369/04

*T-Mobile Austria GmbH in drugi / Republika Avstriji in Hutchison 3G UK Ltd in drugi /
Commissioners of Customs & Excise*

PO MNENJU GENERALNE PRAVOBRANILKE KOKOTT DRŽAVNA DRAŽBA LICENC ZA UMTS MOBILNE KOMUNIKACIJE NI PREDMET DAVKA NA DODANO VREDNOST

Dražba teh licenc, ki jo izvede državna služba, naj bi bila sicer gospodarska dejavnost v smislu predpisov o skupnem sistemu davka na dodano vrednost¹. Vendar pa davčna obveznost odpade, če gre za dejavnost v okviru javne oblasti.

Leta 2000 sta Radiocommunications Agency (Združeno kraljestvo) in avstrijska Telekom-Control-Kommission na dražbi dodeljevali vsakokrat po več licenc za uporabo določenih frekvenčnih blokov za ponudbo storitev mobilnih komunikacij po standardu UMTS/IMT-2000 (imenovane tudi storitve mobilne komunikacije tretje generacije – 3 G). Združeno kraljestvo je z dražbo doseglo izkupiček v višini 22,5 milijard funtov (38 milijard evrov), Avstrija v višini 800 milijonov evrov. V Avstriji so bile že prej na isti način podeljene frekvence za ponudbo storitev mobilnih komunikacij druge generacije (GSM-standard) in za snopovni radijski sistem TETRA.

V postopku v glavni stvari pred nacionalnimi sodišči trdijo tista podjetja za telekomunikacijo, ki so jim bile podeljene pravice za uporabo frekvenc, da naj bi bilo priznavanje pravic postopek zavezan za davek na dodano vrednost in da naj bi posledično plačila za uporabo frekvenc vsebovala davek na dodano vrednost. Ta domnevno plačani davek na dodano vrednost naj bi državna blagajna vrnila kot vstopni davek. Sodišča, ki se

¹ Člen 4(1) in (2) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih - Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1) določa, da so transakcije, ki jih opravi davčni zavezanec v okviru svoje gospodarske dejavnosti, predmet davka na dodano vrednost.

ukvarjajo s postopkom v glavni stvari, prosijo Sodišče za predhodno odločbo o tem, ali iz določb Šeste direktive izhaja davčna obveznost za javno dražbo licenc.

Generalna pravobranilka najprej spomni na to, da pojem gospodarska dejavnost obsega široko področje in da gre za objektivno določen pojem, saj se dejavnost obravnava sama po sebi, ne glede na njen namen ali rezultat. Zato naj za uvrstitev ne bi bil pomemben niti cilj ureditve trga, ki se ga zasleduje z dražbo, niti vprašanje, ali je bilo doseganje prihodka nagib za oblikovanje postopka. Dodelitev frekvenc na podlagi dražbe naj bi izpolnjevala tudi predpostavko, da služi trajnemu doseganju dohodka, saj naj bi državi, kljub enkratnosti postopka, priskrbela prihodke za celotni rok 20 let, kolikor veljajo licence.

Kljub uvrstitvi med gospodarske dejavnosti generalna pravobranilka zanika zavezanost za davek na dodano vrednost. Kajti država in njene institucije z dražbo licenc opravljajo dejavnost, ki so jo dolžne opravljati v okviru javne oblasti. Samo državni regulativni organi naj bi imeli v skladu s cilji prava Skupnosti pravico, da podeljujejo posamezna dovoljenja za obratovanje telekomunikacijskega omrežja. Odločilno naj bi bilo, da naj bi delovali na podlagi posebne pravne ureditve, ki velja samo za državo. Nasprotno pa oblika delovanja ni bistvena.

Državne institucije bi lahko vsekakor pri dejavnostih, ki so jih dolžne opravljati v okviru javne oblasti, veljale kot davčne zavezanke, če bi obravnavanje, kot da niso davčne zavezanke, vodilo do večjega izkrivljanja konkurence. Taka izkrivljanja konkurence po mnenju generalne pravobranilke načeloma izločajo, kadar država na podlagi okvirnih pravnih pogojev v času dražbe pravic za uporabo frekvenc izključi, da zasebni ponudniki dajo na trg storitve, ki so s temi državnimi storitvami v konkurenčnem položaju.

OPOZORILO: Sklepni predlogi generalne pravobranilke ne zavezujejo Sodišča. Naloga generalne pravobranilke je, da sodišču popolnoma neodvisno predlaga pravno rešitev v zadevi, v kateri je bila imenovana. Sodniki Sodišča Evropskih skupnosti začenjajo z razpravo v tej zadevi. Sodba bo izdana naknadno.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

Razpoložljive jezikovne različice: FR, CS, DE, EN, ES, EL, HU, IT, NL, PL, SK, SL

Celotno besedilo sklepnih predlogov je na voljo na internetni strani Sodišča
<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=SL&Submit=rechercher&numaff=C-284/04 in 369/04>

Običajno je na voljo po 12. uri po srednjeevropskem času na dan razglasitve.

Za podrobnejše informacije se obrnite na Ireneusza Kolowca
Tel. (00352) 4303 2878, faks (00352) 4303 2053